

הַיֵּלֶד סֵתֵם / יְהוֹנָתָן גִּפּוֹן

(לחן: שלמה יידוב)

הוא יושב לבדו בספסל האחרון, לוקח עתון ועושה ממונו אירון.	יש לו כֵּלֶב זָאֵב וְסָבָא בִירוּשָׁלַיִם וְהוּא נִרְאֶה חָכֵם כִּי יֵשׁ לוֹ מִשְׁקָפִים.
אף פעם לא מתנכח ולא צועק. כְּשֶׁכֵּלֶם עוֹמְדִים וּמְדַבְּרִים, הוא יושב ושותק.	לְפַעֲמִים מִתְחַשֵּׁק לִי לְהַגִּיד לוֹ אֵיזָה דְבָר, אָבֵל תִּמְיֵד נְדָמָה לִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר.